

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XVII. Qvantvm Episcopio contulerit in ædificiis &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

os commutare. Sed sicut à te dispositum est, de unoquoq; prædictorum mansorum denarius unus annuis singulis BERGENSI pro anima Imperatoris HEINRICI fundatoris eius ad concinnanda luminaria conferatur. Abbacias vero & REGVLARES CANONICAS, per industriam tuam in religionis ordine stabilitas, & alia à te recta constituta, nulli hominum facultas sit in posterum immutare. Si quis autem contra hanc confirmationem venire temeratio ausus præsumperit, excommunicationis vinculo subiacebit. Data Laterani. Idibus Aprilis, Indictione secunda.

*QVANTVM EPISCOPIO
contulerit in adificiis &c.*

XVII.

legoraeffrum **E**M quoque familiarem Episcopii, si-
cut prædijs & possessionibus, ita etiam ædifi-
cijs & castrorum munitionibus adiuuit atque
sublimauit. Nam per diuersa loca & curtes
Episcopij, quatuordecim basilicas & quatuor cænacula e-
legantis fabricæ construxit. Præterea sex Castella, quæ
pridem non habuit, dominio Episcopatus adiecit, * com-
mi videlicet Albuinesten. Secundum Lupoldensem.
Tertium Gönlenreut. Quartum Hemphenveld. Quintum Ebersperlach. Sextum Eßkenreut. Castrum vero
Albuinenstein / quod etiam dicitur Bottenstein / fere in
meditullio sicut Episcopatus, octingentis argenti libris,
nec non XVII. auti talentis comparauit. Prouidens in hoc
sibi & posteris non modicum pacis subsidium; quia bonis
Ecclesiæ in circuitu positis defensio est, & terror inimicis.
Multa quidem commemorare possem, quæ illius studio
ac labore in rebus temporalibus Episcopatui accedere;

scd

sed parcus hæc laudanda puto ; quia pæne omne genus
hominum acquirendi studiosum est, & sua cumulandi, ne-
que ut id faciant, egent exemplo ; sed ne male id faciant.
Hic ergo non in eo quidem magno opere laudandus,
quod rem familiarēm querere aut augere sollicitus fuit ; sed
hoc in eo non temere laudatur , quod his rebus à quibus
abesset turpitudo & auaricia suspicio . . . , diligentia vi-
Hic videtur a.
liquid deesse.
delicet & frugalis parsimonia.

DE FRVGALITATE

Ottonis Episcopi.

XVIII.

NON in veste, non in cibis, rebus Episcopij vñquam indulgentius vti voluit ; nec voluptati, sed necessitati suæ tantum prouidebat. Quin etiam aiunt, illum humilitatis causa ocreas vel * supitales dissolutos, plerumq; ad sartorem misisse. Murmurantibus autem de hoc aliquibus, Sinite, inquit, fratres sinite res Episcopij, eleemosynæ sunt fideliūm ; vanis vñibus eas profligare non debemus. Nec in vestitu ei frugalitas defuit. Ac in vietu quomodo se restrinxerit, vix ulli credibile videbitur. Nam dixisse hunc pro certo accepimus, nunquam se ad sacretatem panem in Episcopatu comedisse. Semper enim sobrius ac pæne ieunus de cænæ vel prandio surrexit ; apposita omnia infirmis, pauperibus ac mendicis imperciens. Quodam ieiunij tempore multa penuria piscium fuit, sed quidam procurator eius * luceum parvæ quantitatis emptum duo-
λύκον λυπηνού
seu callionymū
bus solidis, prandenti attulit bene paratum, modeste Athenæ oī-
oblectans, vt se vberius reficeret vel cibo, qui tam telligi ἡδεῖται.

ma.